

Kapitola 6. Sociální realita a úrovně pravdy

Předcházející část: Kapitola 5. Věda a náboženství: Úrovně Pravdy

KAPITOLA 6

Sociální realita a úrovně pravdy

Zatímco kalibrování úrovní vědomí a jejich vyjádření se může zdát akademické a abstraktní, důsledky jejich skutečného sociálního dopadu jsou hluboké, konkrétní a rozsáhlé. Každá úroveň odhaluje možnosti, jakož i omezení vědomí a tomu odpovídající schopnost mozku fungovat a chápat. To pak odráží domnělý úhel pohledu na „realitu“ a proto domnělou „pravdu“. To má také za následek charakteristická politická, intelektuální, a dokonce geografická společenská uskupení s velmi odlišnými očekáváními, požadavky a způsoby projevu. Tyto společenské konstelace také zahrnují různé způsoby komunikace, jakož i morální a etické standardy, které zase ovlivňují domněnky o vztazích a sociální role.

Volby často odrážejí jemnosti a nuance promítaných symbolů a hodnot, které jsou samy o sobě implicitní signály skupinové a kulturní identifikace. Různé úrovně mají také své vlastní charakteristické ideály, stejně jako své symboly hodnot. Interakce těchto složitých komplexů se odráží zpět do společnosti prostřednictvím zpolitizovaných médií, která vytvářejí ještě další vrstvu vlivu a interpretace. Tento redakční vliv dále zhoršuje proces vnímání tak, že podstata nebo ověřitelná pravda se stávají postupně stále více zatemněné a je zoufale obtížné nebo dokonce nemožné ji rozeznat.

V dnešním světě Scopesovo dilema přetrvává jako materialistický sekularismus versus tradiční náboženství s jejich příslušnou etikou a morálkou. Paradoxně, věda i náboženství jsou stejně založené na víře a důvěře a jsou posíleny autoritou působivé literatury a historickými dokumenty (viz McGrath, 2005). Jak je vidět i ze stručné analýzy, každé paradigma působí z jiné sféry domnělé skutečnosti a není překonatelné žádnými prostředky, kromě užitečné metodiky kalibrace a výzkumu vědomí.

Pojem „sekulární“ klesne pod kritickou úroveň pravdy 200, když se stává „ismem“ („ismus“ kalibruje na úrovni 180), což znamená, že se jedná o omezené, zaujaté hledisko. Ve skutečnosti se nejedná o nevyhnutelný střet mezi náboženským či sekulárním hlediskem, dokud nejsou převedeny na ideologické „ismy“ a proto znamenají nárok na emoční exkluzivitu.

Konflikt existuje v mysli pozorovatele a ne v tom, co je pozorováno. Postoj Williama Jenningse Bryana z hlediska náboženské pravdy (úroveň 505) nebyl potvrditelný zákony vědy, ani nebyl omezen Darrovým pohledem světského rozumu a logiky (úroveň 450), vztahujícím se na oblasti náboženství.

Hladiny vědomí duchovních skutečností naznačují nelineární dimenze, které se týkají především *kontextu*, podstaty a sfér, a ne prokazatelných, věcných specifik lineárního *obsahu*. Bible využívá podobenství, mýty, legendy, alegorie a metafory k ilustrování principů, a ne k využití specifik, takže doslovná konkretizace biblických příběhů je prakticky irelevantní. Význam je abstraktní kategorie nelineárního myšlení a rozumu (např. úrovně Kanta) a její symbolika není kompatibilní, konkrétní, doslovná terminologie. Stejný princip ilustrovaný pomocí moudrosti můžeme vidět v humoru. Vtip není faktické prohlášení, ale místo toho využívá paradox nebo nadsázku k objasnění reality pomocí dvojznačnosti. Stejně jako v bajce, humor je prostředkem k překročení parametrů paradigmatu. Stejně principy se projevují ve fikcích a v pohádkách, stejně jako v poezii a ve všech formách umění. Mechanismem je často kontrast nebo účelné zkreslení, aby se zdůraznil význam a důsledky.

Je chybou plést abstraktní a doslovný. Proto jsme mohli shrnout Scopesův konflikt jako neslučitelnost doslovného versus abstraktní úrovně porozumění a prezentace.

Pravda může být zakryta nebo zamítnuta, ale nemůže být vyvrácena.

Konflikt v dnešním sociálním dialogu

Lidské ego má evoluční vývoj, který vznikl v instinktivní říši zvířat (hominidi), a stále ještě investuje energii do touhy „vyhrát“ a tím získat status prostřednictvím soupeření, zápasu a ovládnutí (např. hegemonie). Tento endemický společenský styl je tudíž především diskutabilní a je orientovaný na zisk a mediální pozornost.

Nevýhodou je zneužívání principu svobody projevu a jeho extrapolace na nespoutané extrémní projevy, jehož hranice jsou pod neustálým útokem relativismu a sociálních anarchistů, jejichž snem je společnost bez jakýchkoli pravidel nebo omezení, kde všechny formy projevu mají stejnou hodnotu a platnost, a kde dokonce i zjevná lež má stejnou hodnotu a důvěryhodnost jako pravda.

Tyto zkreslené předpoklady a propagovaná idealizace „post-moderního“ světa mají za následek mylné intelektuální, sociologické a filozofické teorie v posledních desetiletích; všechny se zhušťují především v marxisticko-dialektických elaboracích „relativismu“ (etické, morální, sociální, kulturní, atd.). Na jejich inherentní vady ukazuje kalibrováním úrovní vědomí nedávných vlivných filozofií (výňatek z *Pravda vs. klam* pro větší pohodlí).

Problematické filozofie

„Akademická levice“ 180
Afrocentrismus (rasismus) 180
Anarchismus 100
Ateizmus 165
Autoritativní režim 180
Konspirační teorie 135

„Kritická teorie“ (Marcuse) 150
Deconstructionismus 190
Démonizovat 80
Dialektický materialismus 135
„Účel světí prostředky“ 120
Epistemologický relativismus 190
Eugenika 105
Fašismus (sekulární) 80
Fašismus (teokratický) 50
Fašismus (islámský / militantní) 50
Feministická politika (sexismus) 185
Nenávist 70
Hedonismus 180
Obrazoborectví 175
Nezodpovědnost 195
„ismus“ (přípona) 180
Libertarianismus 180
Škarohlídství 180
Multikulturalismus 180
Nihilismus 120
Pacifismus 185

Filozofické teorie:

Baudrillard Jean 175
Caputo John 185
Derrida Jacques 170
Foucault Michel 190
Husserl Edmund 195
Irigaray Luce 155
Kristevová Julia 150
Kuhn Fritz 195
Lacan Jacques 180
Liotard, Jean-Francois 185
Menchú Rigoberta 180
Marcuse Herbert 150
Marx Karl 135

Morální ekvivalence 170
Olsen Karl 160
Popper Karl 185
Sartre Jean-Paul 200
Singer Peter 195
Vidal Gore 180
Zinn Howard 200

Politické :

Far Left 135-195
Krajní pravice 135-195
Far-Right Radical (radikální pravice) 80
Far-Left Radical (krajní levice) 80
Revoluční 100
Relativismus 185
Reakční 155
Pop Sociologie 165-210
Populismus 200
Rasismus 110
Rétorika 180
Nemilosrdnost 180
Skepticismus 160
Pomlouvání 75
Doktrína „sociální spravedlnosti“ 190
Sociální relativismus 185
Sofistika 180
Synkretismus 195
Teokratická totalita 50
Tupení 75
Xenofobie 185

Nejpozoruhodnější je, že kalibrace současné „svobody slova“ (rovnost přístupu) ve Spojených Státech je na úrovni 180, zatímco svoboda projevu v průběhu druhé světové války byla na úrovni 255. Jak ukazuje jejich nízká úroveň, tyto propagované relativistické filozofie mají vážné negativní sociální důsledky a jsou tedy primárně destruktivní v sociálním dopadu, což v historii prokázaly marxistické režimy Pol Pota, Stalina, předsedy Mao, Fidela Castra a další totalitní „osvobozené“ režimy.

Dopad je také vidět ve vážném úpadku vědomí současného akademického prostředí, ve kterém spisy klamných relativistických filozofií kalibrují na úrovni 180 nebo níže, a které nahradily intelektuální integritu klasické filozofie (úroveň 450), kterou reprezentuje *The Great Books* (s výjimkou Marxe na úrovni 130 a Engelse 200).

Zatímco akademická obec v roce 1955 kolektivně kalibrovala na úrovni 440, nyní (v roce 2007) poklesla na současnou úroveň 180, na úroveň intelektuální anarchie. (Viz Goshgarian, 2005; Horowitz, 2007.) V reakci na tuto významnou tragédii zveřejnil Intercollegiate Studies Institute of Wilmington, Delaware, seznam tradičních vysokých škol, které mají kolektivně úroveň 440 (*ISI Guide to All-American Colleges*, 2006). Například Texas A&M kalibruje na úrovni 440.

Sociální konflikty, včetně mezinárodního „střetu civilizací“, mohou být snadno charakterizovány jako konflikt mezi paradigmaty úrovní pod 200 a nad 200. Například Hugo Chávez, venezuelský diktátor (úroveň 90), mával knihou od Noama Chomsky (*Hegemonie nebo přežití*) při svém veřejném vystoupení (září 2006). Později byl přijat americkými politickými „aktivisty“ (kteří kalibrovali na úrovni 170), i když zrušil veřejnoprávní televizi a svobodu slova. Extremističtí hollywoodští aktivisté běžně chtějí být viděni v objetí s drakonickými masovými vražednými diktátory, jako je Castro, Saddám Hussein, nebo Che Guevara. Dalo by se předpokládat, že jediným důvodem proč se nehrnou pozdravit a políbit bin Ládina je to, že ho nemohou najít.

Hegemonie znamená „dominantní vliv, a to zejména jednoho národa nad ostatními“ (*Websters Dictionary*). Z evolučního hlediska to je převládající vzor v přírodě, a to jak mezi druhy, tak i v rámci jednoho druhu (např. alfa samec ve zvířecích smečkách). To je také vrozené druhu *Homo sapiens* a lidským organizacím, zemím a kulturám. Rovněž je to vrozené ekonomice a firemní (finanční) politické realitě, která nyní objevuje a reflektuje hegemonii soutěže v médiích o dominantní hodnocení. (Všechno výše uvedené je znázorněno v populárním, vtipném televizním seriálu *Meerkat Manor* na kanálu Animal Planet.).

„Ať ten nejlepší vyhraje“ je biologický evoluční sociální princip přežití, který je vrozený všem formám života a je dobře reprezentovaný v lidské historii posouváním dominance různých říší (např. Mongolové, Otomani, Gótové, Hunové, Římané, Britové, atd.). Je snadné pomocí sofistiky démonizovat dominanci jako „špatnou“, čímž se vyznačuje relativismus, podle něhož je většina vždy vinna z omezování a neštěstí menšiny. Tak je dominance kultury nebo podniku démonizována a stane se terčem urážení (např. Amerika, klasické filozofie, rozum, morálka, etika, náboženství, Wal-Mart, skauti a zakladatelé Ameriky jako „mrtví bílí muži“). Zajímavé je, že „osvoboditelé“ z revolučních kultur mají stejné osobní charakteristiky (např. Castro, předseda Mao, Hitler a „doživotní prezidenti“). Tím pádem je léčba horší než porucha. Paradoxně relativismus usiluje o dominanci (např. hegemonii) v kultuře použitím nejvíc extrémních prostředků, včetně do očí bijících hrubých lží, jako je například učení Josepha Goebbelse.

Nový slib je, že hegemonie relativistického sekularismu osvobodí lid od „útlaku“ etiky, morálky, prokazatelné pravdy a osobní odpovědnosti. Akademičtí sofisté

chtějí osvobodit obyvatelstvo z „útlaku“ rozumu a logiky a uvést ho do nové hegemonie postmodernismu jako ateistické anarchie a chaosu. Tímto údajně utopickým přechodem YouTube.com údajně nahradí Svatý Grál, a Amerika se promění ve ‚Velkého Satana‘, podle islámské charakteristiky, s náboženstvím narcistického hédonismu (úroveň 160). (Na rozdíl od toho tradiční *Bůh v Americe* [Gingrich, 2006] kalibruje na úrovni 480.) Dokonce i obchodní webové stránky jsou terčem nekonečných obtěžujících pornografických a příliš urážejících vulgarit.

Ve Spojených státech je tento konflikt civilizací reprezentován například America Civil Liberties Union v kontrastu k Alliance Defense Fund (ADF, úroveň 480), nebo American Civil Rights Union (ACRU, úroveň 460). Tento konflikt není překvapující v tom, že ACLU byl založen Rogerem Baldwinem a ADF byla založena skupinou křesťanských ministrů. Byl to Baldwin, kdo zkonstruoval Scopesův proces. Jeho motivací nebylo zavést svobodu, ale zcela zničit náboženství a přitahovat publicitu. Byl to komunistický sympatizant a stoupenec Karla Marxe (Sears a Osten, 2005).

Relativismus

Navzdory varování papeže Benedikta (o škodlivém dopadu islámu a relativismu), západní civilizace stále převážně nedbá na skutečnost svého úpadku (kalibruje jako pravdivé, viz *Pravda versus faleš*, Kapitola 12), a že její základní struktury a velké opory byly sabotovány a ve velké míře oslabeny všudypřítomnou, škodlivou filozofickou indoktrinací. Toto pochází z ideologické kultury intelektuálů, jejichž falešné premisy byly horlivě politicky propagovány především v šedesátých letech dvacátého století. Dokonce i jejich nejrůznější zastánci byli a stále jsou celkově nevědomí a neznají jejich zdroj. Kvůli medializované popularitě nebyly tyto základní premisy přezkoumány a byly naivně přijímány v nominální hodnotě, jako by měly nějakou samotnou platnost.

Zranitelnost současné společnosti je v tom, že padesát pět procent lidí ve Spojených státech není schopno rozeznat pravdu od klamu, nebo vnímání od podstaty. Prostřednictvím tohoto velkého segmentu obyvatel získala rétorika relativismu přízeň za vydatné pomoci médií a kulturních celebrit. Moderním populárním příkladem tohoto jevu je dílo *Neobyčejné populární iluze a šílenství davů* /Mackay/ (*Extraordinary Popular Delusions and the Madness of Crowds*).

Dopad relativismu v západní civilizaci je přesně v protikladu k tomu, co vyplynulo z éry osvětlení, která nahradila věk temna a nahradila nevědomost rozumem, logikou, racionalitou a vzděláváním založeném na pravdě, morálce a integritě.

Intelektuálním jádrem věku osvětlení byli erudovaní velcí myslitelé historie, od zlatého věku starověkého Řecka až k velkým intelektům reprezentovaným v *The Great Books* (*Velké knihy západního světa*). Klasické vzdělání kalibruje (stejně jako *The Great Books*) od úrovně 440 až na 499 a je intelektuálním základem pro svobodu projevu prostřednictvím Ústavy Spojených států a Listiny práv. Na rozdíl od toho relativismus kalibruje od 180 do 190 nebo dokonce níže v mnoha svých projevech podle následující tabulky:

Relativismus vs. realita (A)

Absolutismus 650
Země se ohřívá v důsledku slunce 455
Academia (1955) 440
Profesoři, USA (1955) 440
Logická integrita 400-499
Tradiční morálka 490
Hollywood (1955) 265
Hays Movie Code (1955) kodex filmových výrobců 430
Skauti, skautky 450
Klasická filozofie 440-485
Aristoteles 498
Sofokles 465
Huang Po 960
<i>Lidé lži (Peck, kniha) 450</i>
Modernismus 400
<i>Intelektuální blbci (Intellectual Morons, Flynn) 440</i>
US společnost (v roce 2007) 421
Cable News (zpravodajské TV kanály) 410-440
Prefrontální cortex – přední mozek (lidský) 200
Rozvaha, takt 375
Socha svobody 500
Abstraktní myšlení 450
Význam 450
„Vyšší mysl“ 275
Přátelský 255
Postavit se za pravdu 500
Svět jako karmický projev 575
Svět jako karmická příležitost 600
Tradiční náboženství (US dopad) 450
Relativismus 125-190
<i>Nepříjemná pravda (film) 180</i>
Academia, USA (2007) 180
Profesoři, USA (2007) 180
Sofistika, rétorika 180-190

Hedonismus 180
Hollywood (2007) 180
Filmový festival Sundance (2007) 165
NAMBLA (sdružení pedofilů) 140
Frankfurtská škola 130-180
Marcuse, H. (kritická teorie) 150
Relativistická filozofie 130-190
Ateismus 190
Konspirační teorie, paranoia 90-110
Postmodernismus 180
Etický, morální, sociální relativismus 180
Svět celkově (2007) 205
Huffington Post, MySpace, YouTube 140
Limbický / amygdala (zvíře) 120
Hanobení, znesvěcení 120
Flying Imam's plane setup 180
Konkrétní myšlení 190
Definice 200
„Nižší mysl“ 155
Nepřátelský 125
Tolerance 190
Nespravedlivý svět 200
Exploativní svět 180
Sekularismus 190
Zničení společnosti iterací (opakováním) 510
„Peníze trumfy mír“ 355
Mluvit bez obalu 490

Infiltrace relativismu byla urychlena popularizací celebritami jako vzpoura proti establishmentu v šedesátých letech dvacátého století, a který zpolitizoval a oslavoval rebelie adolescentů a hédonismus pomocí meme a sloganů, například Timothy Leary, „Turn On, Tune In, and Drop Out“ zapnout, naladit, vypadnout (úroveň180), atd. Anti-tradice znamenala opustit věrnost racionalitě, etice, morálce a osobní odpovědnosti, což vede k vyvrácení náboženství jako historického pramene a základu morálky a práva. To bylo usnadněno díky pseudointelektuálům Far Left v padesátých a šedesátých letech a flirtováním hollywoodských celebrit s komunisty a jejich sympatizanty, kteří během McCarthyho slyšení přilévají olej do ohně. Z hlediska sociálních demonstrantů z éry vietnamské války (úroveň 170) se „velká generace“ z éry 2. světové války (úroveň 470 až 480) zdála usedlá a

nezajímavá v porovnání s karnevalem „hippies“, drogami, sexem a rock-and-rollem.

Zatímco ideologická revoluce byla pokládána za důsledek a reakci na události ve světě, ve skutečnosti byla založena na nové, revoluční, radikální interpretaci základního marxismu, ale byla záměrně formulována nemarkxistickou terminologií. Současné filosofické premisy relativistické „levičácké“ revoluce byly odvozeny z frankfurtské školy filozofie a od sociálních aktivistů, jejichž primárním protagonistou je Herbert Marcuse. Jeho základním učením (úroveň 150) bylo, že pravda je lež a klam je vlastně pravda. Jak takový nesmysl mohl nastat a dokonce i získat půdu pod nohama, je naprosto nepochopitelné. Základní iracionalita tohoto řečnického systému myšlení je detailně popsána v *Pravda vs. klam* (viz „relativismus“ v kapitole 12). Jeho sociální prezentace jsou zřejmé, jak ilustruje následující graf.

Relativismus vs. realita (B)

Realita / Pravda / Essence – Relativismus / Vzhled / Iluze

Absolutismus 650
Rozeznat esenci od vzhledu 600
Descartes (res interna vs. externa) 490
Platon 485
Ježíš, Buddha, Krishna 1000
Apoštolové 990
Sokrates 570
Velké knihy západního světa 465
Věda 440-499
Plotinus 503
1984 (Orwell) 425
Freud 499
Vlastenectví, láska k vlasti, čest 520
US národní hymna, zástavy, vlajky 510
Upřímný nesouhlas, nesouhlasit 495
Rovnováha 205
Rytířství 465
Osobní zodpovědnost 475
Svoboda projevu (1955) 255
Američtí filantropové 455
Amish odpuštění vraždy 540
Emergence (vznik?) 600
Kalibrace vědomí 605

Poctivost 475
Sociální rovnost (americká ústava) 550
Transparentnost 425
Pravda 475
US soudnictví 525
Americká ústava 710
USA Listina práv 485
Einstein, A. 499
Relativismus 125-190
„Vnímání je realita“ 190
Marx (oběť / pachatel) 130
Protagoras 190
Ateismus 165
Skepticismus 130-160
Chomsky, N. (spisy) 135-185
„Mrtvý běloch“ 130
„Věda je utiskující“ 160
Marcuse, H. (spisy) 130-150
„Newspeak“ 180
Viktimologie / vina 160-180
Nenávidět Ameriku 130
Zrada 80
Pobuřování, štvání 105
Extremismus 140
„Zabití ze cti“ 90
Narcismus 140
Svoboda projevu (2007) 180
Spojené národy (OSN) 180-190
Obviňovat 180
Materialismus 180
Narcismus / názor 140
Apologet 190
Vlk v rouše beránčím 120
Sexismus 180-190
Klamání, podvod 160
Pomluva, křivé svědectví 60-75

Sociální spravedlnost 180
Šaría 190
Kritici Einsteina 190
Heisenbergův princip neurčitosti 460
Nový zákon (minus Zjevení) 880
Americká unie občanských práv 460
Mechanistický redukcionismus 160
Sekularismus 165
Obrácená diskriminace 180

Mnohé hlučné extremistické organizace, které jsou neustále ve zprávách prostřednictvím aktivistů, kalibrují extrémně nízko. Pád vlády rozumu, pravdy a logiky do svých protikladů pak vede k obrácení dobra a zla, správného a špatného a tudíž všech etických nebo morálních norem (Bruce, 2003). To pak vede k názoru, že nahrazení pravdy lží je „elita“ a „super“, což získává velký entuziasmus a energii z jádra narcisistického ega, které oceňuje sebestředné názory a vnímání víc než platnost a esenci.

Tento pokles integrity předpovídal Sokrates jako nevyhnutelný úpadek ze svobody projevu (free speech) v demokracii. Amerika nicméně byla i nadále primárním zdrojem filantropie a hlavních objevů, které zlepšily život, ve vědě, medicíně, technologii a strojírenství.

Zajímavé je, že marxismus zesměšňuje nejen náboženství („opium lidu „), ale také i samotnou vědu jako „represivní“. Paradoxně mnoho z libertinských filozofů a spisovatelů ze školy ve Frankfurtu nad Mohanem vedlo zpustlý osobní život a trpělo nebo dokonce zemřelo na kombinaci perverzních závislostí, pro které paradoxně americká věda vyvinula život zachraňující léky.

Všechno výše uvedené je zahrnuto v sociálním, politickém a filozofickém výrazu „postmodernismus“ (úroveň 180), kterým tak drasticky klesla úroveň akademického světa (viz Horowitz, 2006, 2007). Indoktrinace (jak doporučoval Marcuse) nyní nahradila vzdělání jako cíl. Tohle je zastoupené „radikální matematikou“, která nyní slouží k indoktrinaci dětí na základních školách přes doktrínu „sociální spravedlnosti“ (úroveň 180, Stern, 2007). Vynikající popis tohoto jevu je prezentován Flynnem (2004) v knize *Intelektuální blbci (Intellectual Morons, úroveň 450)*, ve které se uvádí (pravdivě podle názvu), že většina profesorů, kteří indoktrinovali studenty falešnou filozofií Marcuse, nikdy ani nečetli jeho díla, ačkoli on je nejčastěji citovaný v desetiletí sociologických textů.

Katastrofální pro Američany a západní civilizaci je závažný pokles akademické obce z předchozí kalibrované úrovně 440 k současné úrovni 180 (2007). Dokonce i slavné právnické fakulty poklesly z úrovně 440 na současnou úroveň 175. Úroveň vzdělávání se snížila a to se stalo „školením senzitivity“ prostřednictvím politické indoktrinace (např. rasa, pohlaví, třídy, a „sociální spravedlnost“). Je zajímavé, že malé komunitní vysoké školy nyní kalibrují mnohem výše (440), než velké známé a

prestižní východní univerzity.

Výše uvedené potvrzuje postřeh papeže Benedikta, že největší hrozbou pro západní civilizaci je kombinace relativismu (apologet) a islámského triumfalismu, přičemž události 9/11 byly pouhý varovný výstřel (kalibruje jako pravda). Tak je znovu relativismus trojský kůň, ve kterém jsou skryti nepřátelé svobody v rouše beráncím apologistů (nazývaných Leninem „užitečnými blbci“).

Aby se vyhnula označení jako anti-marxista, frankfurtská škola se distancovala od komunismu tím, že odstranila název Marx. Škola se původně jmenovala Marxistická sociologie, ale rozhodla se schovat pod jiné jméno a vyhnula se tak politickému útoku. Tak lstivě doufala, že ideologická podstata marxismu (ateistický dialektický materialismus v úrovni 130) přežije politický útok.

Marcuse a módní francouzští filosofové zpolitizovali téměř všechny aspekty života tak, že dodržování bylo chytře nazývané „korektní“ nebo „elitní“. Tato grandiozita být „super“ byla samozřejmě nesmírně svůdná pro narcistické jádro ega. Osobnosti, jejichž životy byly primárně narcisticky založené, pomocí idealizování v mediích, byly velmi přitahovány k egocentrismu Marcusových premis a staly se zastánci nové „příčiny“, stejně jako někteří z nich dříve souzněli s marxismem. Revoluce byla okouzující a emočně svůdně vzrušující a „vznešené příčiny“ přilákaly celebrity jako mluvčí, stejně jako je tomu dnes. Každý průvod nebo demonstrace „proti“ přitahuje davy a jsou doprovázené kamenováním policie a rutinním útokem na barikády. Komunisté dovedli k dokonalosti techniku režie „spontánních“ demonstrací a činili se tak během vietnamské války i poté se zvyšující se dovedností. S pomocí pár dolarů lze vytvořit rutinní buřičský dav, který bude protestovat kdekoliv ve Spojených státech nebo v Evropě (např. na každém mezinárodním „summitu“).

Tradiční moudrost a její intelektuální základy jsou nyní považovány za „starou vestu“ a passé, a ideologičtí pseudointelektuální ambiciózní levicoví akademici rychle nasedli do rozjetého vlaku, aby ukázali svůj „nadřazený“ intelektuální „postmoderní“ důvtip. Dokonce i prezidenti dříve prestižních elitních univerzit nyní běžně kalibrují na úrovni vědomí 190 a úroveň pravdy osnov drasticky poklesla. Profesor má autoritativní postavení a proto je vnímán jako autorita. Pomocí výroků „tolerance“, „sociální spravedlnost“, „multikulturalismus“, „přizpůsobivost“ atd. (Goshgarian, 2005) začaly hlavní univerzity stylově zvat dokonce i zjevně psychotické (úrovně od 90 k 160) hostující „profesory“, kteří přednášejí bludné věci (např. 9/11 bylo spiknutí, nebo holocaust „se nikdy nestal“). Intelektuální sestup akademické obce byl způsoben kombinovaným dopadem propagovaných skupin postmoderních profesorů, kteří všichni kalibrovali pod kritickou úrovní 200.

Všechny výše uvedené příklady zobrazují intelektuální narcismus a mentální neschopnost rozeznat vnímání od podstaty. Oběti tohoto nepořádku se v současné době označují jako „ideologové“ a byli zodpovědní za většinu současných politických škod způsobených ve Spojených státech a v Evropě. Oni také jsou zodpovědní za destruktivní vliv na celkový kalibr skutečné rovnosti a spravedlnosti preferováním zájmových programů a klamných konceptů, které vyústily ve skutečné psychické poškození naivních občanů. Tak osmdesát osm členů

univerzitní fakulty podepsalo odsuzující prohlášení (úroveň 180) proti nevinným příslušníkům sportovního týmu, kteří byli falešně obviněni, protože sentimentálně sympatizovali s údajnými oběťmi kvůli rase a pohlaví žalobce (prokázáno později jako nepravdivé). Pozoruhodný je důležitý fakt, že poté, co obžalovanému byla dokázaná nevina testováním DNA, fakulta nevzala zpět falešné odsouzení. S velkým zpožděním se prezident omluvil. Toto ilustruje, proč kolektivně fakulty ve Spojených státech a akademický svět klesl pod úroveň vědomí 200. Zatímco komunitní univerzity a univerzita Texas A&M stále kalibrují na úrovni 440, univerzity Ivy League obecně kalibrují pouze na úrovni 220.

Když je ideologie „far left“ (krajní levice) aplikována na strukturu vysoké školy, výsledkem je kolaps samotné instituce (Allen, 2007, v hlavním článku v *The Weekly Standard*, 12.11. 2007). Aktuální uzavření dříve tradiční Antioch College je popsáno v patetických detailech.

Míru absurdity Marcuse a podobných pseudofilosofů nejlépe dokládají některé základní výroky, které tvoří jádro konceptů a kterými mají být studenti a zpolitizovaná veřejnost „indoktrinováni“ (např. „svatá věc „).

Základní výroky jsou uvedeny zde:

1. Svoboda je totalita.
2. Fikce je pravda.
3. Lhaní je legitimní. („Je to pro jejich vlastní dobro.“)
4. Indoktrinace je účelem vzdělání.
5. Tolerance je intolerance.
6. Konzervatismus by měl být zakázán a atakován.
7. Všechny menšiny jsou oběťmi.
8. Smyslem lidského života je sex.

- Nepřátelé svobody jsou rodina, náboženství, vlastenectví, práce, kapitalismus, věda, konzervativní racionalita, morálka a další.

Výše uvedené indoktrinace naivních studentů je hodně poškozují, protože nechávají oběti zmrzačené, s narušenou realitou a schopností testování a jejich naivní nevinost je uvržena do zkázy. Je historickou zajímavostí, že učení Nietzscheho na univerzitách považoval Clarence Darrow za částečně zodpovědnou za činy vrahů Leopolda a Loeba, a proto jim byl rozsudek smrti zmírněn (Brookhiser, 2007). Ilustrativní pro všechno výše uvedené je, že vysoké školy sociální práce musí nyní pro získání akreditace zahrnovat politickou indoktrinaci (například „všechny menšiny jsou utlačované“, „všichni běloši jsou rasisté,“ atd.). Proto se jim nepodaří skutečně identifikovat skutečná základní fakta a sociální evoluční vzory (podrobně popsané v *Indoctrination U*, Horowitz, 2007).

Jak lze snadno intuitivně poznat, základní zdroj je prvotní zlomyslnost, která pramení z energií klasicky nazývaných satanské a luciferské. Vzhledem k tomu, jedná se o primární charakteristiky zla, je jasné, proč papež Benedikt (úroveň 565) varoval západní svět před relativismem, který se stal obhájcem terorismu,

skrytém v rouše beránčím náboženské a okázalé teatrální zbožnosti.

Dalším důsledkem relativistického dogmatu je všudypřítomná hypersexualizace společnosti prostřednictvím médií, včetně dokonce indoktrinování sexuality u malých dětí, která zahrnuje všechny druhy polymorfni zvrácené sexuality do té míry, že sex na základní škole nebo sex mezi učitelem a studentem se stává běžným jevem (např. indoktrinace sex a drogy, Boulder, Colorado, u stredoškolských studentů v roce 2007 kalibruje na úrovni 160). Těchto jevů se chopili nepřátelé Ameriky, kteří ji vidí jako dekadentní, a proto si zaslouží zničení. Amerika dává všanc svou vysokou morální převahu svým zapřisáhlým nepřítelům, a to cestou hodně propagovaného násilí (bitky gangů dívek), sexuálně provokativních osobností, střelbou ve školách, a politicky podporovaným poklesem etiky a poctivosti. Internet je bombardován nekonečnou vulgární sexualizací a hrubou obscénností, a to i na komerčních pracovištích.

Ústavní slepá ulička

Minimální uznání je dáno skutečnosti, že Ústava (úroveň 700), Deklarace nezávislosti (úroveň 705), a Listina Práv (úroveň 485) Spojených států (úroveň 700) byly formulovány Svobodnými zednáři, kteří byli deisté a teisté (úroveň 515), a nikoliv religionisté.

Je v nich záruka svobody **od** vlády vnuceného náboženství (teokracie), jakož i svoboda **pro** projevy náboženství.

Původní poutníci, kteří založili Ameriku, hledali osvobození od pronásledování a náboženskou svobodu projevu (Napolitano, 2006). Historický pokles výkladu Listiny práv a Ústavy Spojených států amerických je podrobně popsán v *Men in Black* (Levin, 2005).

Slabinou, díky které padají dolů, je nejasná interpretace fráze „založit náboženství,“ co vlastně znamená. Je zřejmé, že pouhá zmínka slova „Bůh“ neznámá „založit náboženství“.

Vláda Spojených států aktuálně vysvětluje podrobně požadavky pro legální ustanovení náboženství a Internal Revenue Service dává poněkud zdlouhavé popisy komponentů (čtrnáct hlavních kategorií) potřebných pro uznání náboženství. Pokud právě potvrzení víry v realitu Boha, nebo uvedení svátečních dekorací je dostatečné k „vytvoření víry“, pak devadesát dvě procenta Američanů by mělo být osvobozeno od daně.

Pohon sociálního konfliktu: „Kreacionismus versus sekularismus“

Bezvýchodná Scopesova situace je stále s námi v nových šatech jako „inteligentní design versus darwinismus.“ Ačkoli inteligentní design by se mohl zdát být relativně neškodný a jako kompromis v tom, že nepředpokládá božstvo, přesto je považován za hrozbu pro vratké premisy sekularismu, a že by mohl být „kluzký svahem“, kterým by Bůh mohl tajně vzlouznout škvírou do zadních dveří. Ze stejného uvažování by věda samotná mohla být odsouzena, protože její sekularismus jako politická premisa by také mohl proklouznout dovnitř zadními dveřmi. Paradoxně věda

samotná je ztělesněním studia a popisu detailů designu, ale je zřejmě neschopná rozpoznat vnitřní vrozenou inteligenci biologické evoluce. (Darwinovské teorie jsou kriticky zkoumány s humorem v díle Davida Stove *Darwinovské pohádky (Darwinian Fairytales)* [2006]).

Stručně řečeno, věda poznamenala, že to, co funguje, přežije, a že to, co nefunguje, se nedokáže množit. Až dosud se vědě nepodařilo pochopit základní předpoklad vědomí samotného a nepodařilo se jí zjistit energetické pole, ve kterém se inteligence vyvíjí. Dokonce, i kdyby se příroda vyvíjela náhodami, design je reprezentován velmi strukturovanou DNA. Dalo by se předpokládat, že učení z náhod, ze zvědavosti a z vyhledávání je nejzákladnější úroveň inteligence, a že užitečná data jsou shromážděna v postupně organizovaném, prospěšném, lineárním biologickém substrátu.

Jak již bylo uvedeno, věda samotná je produktem a příkladem inteligentního designu prostřednictvím nahromadění uspořádaných dat (inteligence) pro identifikaci vnitřního řádu. Kdyby bylo do vědeckých objevů zapojeno jenom „slepé štěstí“, ještě by trvalo inteligenci rozpoznat hodnotu objevu. Dokonce i takzvané umělé inteligence počítačových systémů fungují přes desing objevovat nové vzory, což je podstatou procesu výzkumu.

Propagace Scopesova konfliktu

Z předchozího výzkumu základní povahy lidského ega (viz Hawkins, 2005) je zřejmé, že instinktivní kořeny mechanismů ega jsou založeny na uspokojení potřeb a tužeb nutných pro přežití a z toho plynoucího potěšení. Instinktivní popudy zvířecího původu stále dominují v úrovních vědomí asi osmdesáti pěti procent světové populace. V důsledku toho je primární motivací velké části společnosti zisk a vyhrávat, nikoli identifikovat skutečnou pravdu. Například sedmdesát pět procent současných politických projevů ve veřejných médiích kalibruje pod 200 (listopad 2007).

Přestože řešení konfliktů v debatách je často snadno dostupné pro obě strany, je odmítnuto kvůli sporům zájmových skupin a egoistickému mediálnímu zisku. Zpolitizované postoje jsou obvykle transparentní a používají omezené argumenty, kterými každá strana překrucuje názory druhé strany (klam „strašákem“). Klamné názory získávají pozornost a přízeň médií (např. „Holocaust se nikdy nestal“ a „Amerika zorganizovala 9/11“).

Výhercem v tomto typu klamného hmbuku je nyní proslulý MoveOn.org a jeho inzerát o generálu Petraeusovi „General zrazuje Spojené státy“, inzerovaný v *New York Times* (září 2007), kterým se vznikající politická organizace střelila do nohy a také potvrdila předpoklad, že *New York Times* se skutečně stal stoupencem levice (znamená také obrovskou slevu pro favorizovaného inzerenta). Samotný inzerát kalibruje na úrovni 90.

Operace lidského ega by mohly být také pesimisticky nazývané „neinteligentní nedostatek designu“ v tom, že ti, kteří se nedokážou poučit z historie, jsou odsouzeni ji opakovat. Jak již bylo řečeno, člověk žil ve válce devadesát tři procent zaznamenané doby a můžeme snadno vidět, že smír nebo kompromis je vykládán

jako porážka a proto odmítán za každou cenu. Maligní diktátoři jsou opakovaně zpočátku oslavováni jako velcí osvoboditelé a zbožňováni jako vůdci a pak postupně masakrují své vlastní krajany. Se zpožděním lidé poznávají, že jsou šílenci (Cohen, 2007).

Kompromis a řešení

S ohledem na záruky ústavy Spojených států a Listiny práv by se dalo předpokládat, že z důvodu svobody projevu by veřejné vzdělávání mělo zahrnovat popis jak stvoření, tak i evoluci jako alternativní možnou hypotézu. Například nedostatečné vzdělání o vlivu náboženských kolonií a jejich místě v americké historii zabraňuje kvalifikovanému pochopení samotných základů americké společnosti (např. hledání náboženské svobody poutníky).

Podobně zanedbání vědeckého vzdělání mělo za následek rozšíření ignorance, jak je znázorněno islámskou totalitní teokracií, kde vzdělání je omezeno pouze na memorování jediného Písma (Korán) a nic jiného, kromě nenávisti vyvolávané *Protokoly sionských mudrců* (úroveň 90), nebo pozmeněnými karikaturami Mickey Mouse.

Svobodu představují alternativní možnosti a ne potlačování jiných hledisek, což je charakteristické pro současnou akademickou obec (např. univerzitní výtržnosti). Tak je sekularismus represivní, jak naznačuje jeho nízká kalibrace pouze v úrovni 165. Represe je v historii demonstrována pálením knih a historickým revizionismem, o čemž svědčí totalitní režimy a akademicky zpolitizované ideologie (rasová, genderová, jazyková policie, atd. [Ravitch, 2003]). Svobodě a integritě slouží vzájemný respekt doplněný trpělivostí.

Politická a sociologická polarizace

V základu sociálního dialogu je skrytá polarizace Yin / Yang nevědomým genderovým archetypem paradigmatů mužského a ženského principu. Meritokracie je mužský princip, jímž je odměňován výkon, který byl získán úsilím, sebedisciplínou, tvrdou prací a pragmatickou aplikací. To představuje strukturu kapitalismu (Smith *Bohatství národů*, úroveň 440), svobodné podnikání a osobní odpovědnost. Odměny musí být získány úsilím, které přináší výsledky. To je typický vzor patriarchátu.

V kontrastu k výše uvedenému existuje archetypální ženský matriarchální princip, podle kterého je se všemi dětmi zacházeno jako s rovnými, právě z důvodu samotné jejich existence. To znamená, že z principu matky vyplývá povinnost uspokojovat potřeby všech, a to bez ohledu na výkon. Potřeby z mateřského principu pak mohou být stupňovány a pojaty jako základní právo, které musí být zaopatřeno pro přežití. Socialismus, sociální stát a odrůdy kolektivismu představují politické vyjádření ženského matriarchálního archetypu a funkce. V kontrastu k tomu představuje svobodné podnikání kapitalismu mužský vzor.

Z polarizovaného mužského pohledu je ženský princip vnímán jako potenciálně oslabující, vedoucí k závislosti (stavu blaha), ztrátě autonomie a ke ztrátě pohonu a ambicí. Poukazuje na selhání kolektivistických společností a na jejich rozšířenou chudobu a hladovění (v Maově Číně zemřelo hladem třicet miliónů lidí,

což se opakuje v dnešní Severní Koreji). Nicméně stinnou stránkou přísné meritokracie je však často ekonomická a sociální nerovnost mezi vrstvami společnosti. Tento velký rozpor má za následek problém definovat, jaká je morální zodpovědnost společnosti k jejím různým segmentům.

V Americe oba principy fungují silněji. Vysoce produktivní kapitalistická ekonomika produkuje dostatek bohatství, aby zajistila všem alespoň úroveň životního minima. Firmy vyrábějí velké bohatství, které prostřednictvím daňového systému poskytuje obrovské vládní zdroje na podporu základního života a přežití pro celou populaci. To znamená, že praktické řešení vychází z moudré zkušenosti realizováním obou principů, mužského a patriarchálního a ženského a matriarchálního.

Politické diskuse a vyjednávání se realisticky zabývají problémy, jak zjistit správnou morální rovnováhu při pragmatickém uplatňování spravedlnosti a zákonnosti. Každý z nich má své kontrastní, převládající etické a morální standardy a principy. Mužský vzor je kritizován za svůj sklon k dominanci a hegemonii a ženský vzor je považován za shovívavý a příliš tolerantní. Sociální dialog odráží interakci obou principů (jin a jang) a každý usiluje o dominanci.

Pravda versus klam

Jak bylo prokázáno výzkumem vědomí a již dříve uvedeno, lidská mysl, bez pomoci, je z podstaty neschopná odlišit esenci (pravdu) od vzhledu (vnímání nebo iluze).

Tak je podvod primární nástroj, jehož pomocí lze klamat veřejnost prostřednictvím lsti v tradičním rouše beránčím. Toto se často dělá jednoduše pomocí falešné nálepky nebo popisného titulu. Vidíme, že sekulární „progresivní“ je ve skutečnosti „regresivní“ v tom, že postuluje nahrazení „konzervativní“ společnosti, která kalibruje ve vysokých hodnotách 400 (např. Gingrichova *Tradiční Amerika*), liberalismem, který kalibruje na úrovních 160 až 180 (ateistický hedonismus) tak, aby rekapituloval pád Říma pomocí učení Marcuse spíše než s Caligulou. („Mainstream“ Ameriky kalibruje primárně v hladině 300+, spravedlnosti, dobré vůle a poctivosti.) Podobně se islámský teroristický triumphalismus (úroveň 90) skrývá za heslem, že islám je „náboženstvím míru“, zatímco ve skutečnosti byl nepřetržitě ve válkách již od sedmého století a je ve válce i teď v mnoha zemích po celém světě; je stálou hrozbou pro každého na planetě. (Návštěva nejbližšího letiště to potvrdí).

I když je v současné době nmoderní „nazývat věci pravými jmény“ (což kalibruje na úrovni 490), rozlišování reality od iluze nebo pravdu od klamu je základním požadavkem i pro základní fyzické přežití, stejně jako pro duchovní celistvost. Opakovaně se předvádí základní vzor destrukce v lidské historii, který je výsledkem klasického („Luciferského“) obrácení pravdy a lži (vlk v rouše beránčím kalibruje na zlověstné úrovni 120). Vychvalovaný „liberator“ zakrývá skrytého totalitního, maligního, narcistického diktátora, který pak zotročuje lid. Podobně „osvobození“ od omezení etiky, morálky nebo rozumu vede k anarchii a zotročení hédonismem, k hollywoodským „hotties“, zhýralosti, psím zápasům (úroveň 50) a k závislostem z bezuzdné touhy po smyslovém potěšení (např. pád Říma). Odhodit

Desatero a současně si užívat sedm smrtelných hříchů má devastující následky. Svádění hadem v rajské zahradě je stále přítomné.

Není nic víc tajně destruktivní než pohrdnout dobrem a zlem jako „pouhé nálepky“, jejich odlišení se rychle odhalí jednoduchou technikou kalibrace vědomí, která odliší vzhled nebo nominalizaci od podstaty a pravdy. Že lidská mysl, bez pomoci, není schopna rozpoznat tento rozdíl, je to co dává relativismu jeho svůdné kouzlo. To je základní podstata lidského dilematu, kdy být oklamán je převládající normou. Toto inherentní omezení je důvod, proč člověk potřebuje duchovní pravdu jako záchranu prostřednictvím velkých avatarů a mudrců, jako byli Buddha, Kristus, Krišna, Zoroaster, Sokrates a mnoho dalších, kteří byli dříve uvedeni společně s jejich kalibrovanými úrovněmi pravdy.

Samuel Adams napsal v dopise Jamesi Warrenovi 12. února 1779: Obecné opouštění zásad slušného chování (Principles & Manners) mnohem jistěji svrhne svobodu Ameriky, než celá síla společných nepřátel. Dokud jsou lidé ctnostní, nemohou být utlumení, ale když jednou ztratí ctnosti, budou připraveni vzdát se svých svobod prvnímu externímu nebo internímu vetřelci. (Samuel Adams Papers, Lenox Knihovna, Lenox, MA)

Protiváha

Od roku 2004 se celková úroveň vědomí lidstva snížila z 207 na 204. V Americe klesla z úrovně 426 na 421 a v západní civilizaci je v současné době na úrovni 270. Lidé se ptají, co mohou udělat. Z průzkumu se zdá, že největší vliv má to, čím se lidé stanou, než to, co „říkají“, „dělají“ nebo „mají“, neboť to, co lidé říkají a dělají, je pouhým odrazem toho, v co oni věří, čím se stali, a proto čím jsou. Vzhledem k tomu, že hladiny vědomí jsou exponenciální, představuje nárůst o i několik bodů velmi silný vliv.

Tedy to, co lidé mohou „dělat“, je stát se duchovně pokročilými a sladit se s duchovními principy a s nejvyšší Pravdou. Tak jak bylo dříve řečeno, tím, že se zvýší hladina moře, všechny lodě na vodě se zvednou bez námahy. Modlitba, uctívání a láskyplnost jsou velkou neviditelnou hodnotou celého lidstva.

Následující část: [Kapitola 7. Co je skutečné?](#)